Ну і мама!
Ну і тато!
Наче справжні
дошкільнята!

Нічогісінько
не знають —
смішно
і сказать комусь! —
бо щодня
мене питають
лиш одне:
"чому" й "чому"...

— Ти чому
образив Віту?
— А чому
отримав двійку?
— І чому прийшов
так пізно?
— Та чому
в шкарпетках різних?
— Ти чому
такий непослух?
— А чому
не стелиш постіль?
— Ти чому це
вірш не учиш?
— А чому
портфель —
без ручки?!
— І чому
такий синець?..

Ох!
Настане
мій кінець!
Не поясниш їм
ніколи,
хоч би й дуже
захотів...

Треба їх
оддать
до школи —
хай питають вчителів!